

Nr 3.

Ankom till riksdagens kansli den 14 februari 1916 kl. 4 e. m.

*Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om
ändring i bevillningsförordningen rörande avdrag för
inkomst av kapital eller arbete.*

(2:a avd.)

Närvarande: herrar K. G. Karlsson, Nilsson i Bonarp, frih. C. J. Beck-Friis, Ollas A. Ericsson, Oskar Eklund, Lyckholm, Antonsson, K. A. Nilson, frih. Fleming, frih. Palmstierna, Jeansson i Kalmar, Källman, Jonsson i Hökhult, Johan Östberg, Petrén, Månsson, Berg i Staby, Jönsson i Revinge och Holmström.

I en inom första kammaren av herr *Montgomery* väckt motion, nr 6, som hänvisats till bevillningsutskottet, föreslås, »att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t framhålla önskvärdheten av, att den nuvarande bevillningsförordningen, 12 § 1 mom., omarbetas så, att den bättre motsvarar tidens krav, och därefter framläggas för riksdagen».

Beträffande motiveringen för detta förslag får utskottet hänvisa till motionen.

Efter motiveringen att döma synes motionären huvudsakligen åsyfta ändrade grunder för de s. k. fasta bevillningsfria avdragen, men har motionären icke själv velat framlägga något formligt förslag utan stannat vid en begäran om utredning och förslag genom Kungl. Maj:ts försorg.

Utan att här ingå på frågan om behovet av utsträckt bevillningsfrihet för närvarande eller i allmänhet vill utskottet endast erinra om det

kända förhållandet, att bevillningsförordningen numera har praktisk betydelse blott såsom grundval för den kommunala beskattningen och läser bliva satt ur kraft i samband med kommunalskattefrågans lösning, vara särskilda kommitterade sedan flera år arbetat. En framställning från riksdagen i enlighet med motionen skulle således ej föranleda annan åtgärd, än att densamma överlämnades till kommunalskattekommitterade. Då emellertid motionären icke framfört några särskilda synpunkter, som kunde tänkas på den vägen bliva beaktade, synes en dylik framställning vara tämligen gagnlös. Härtill kommer, att, efter vad utskottet inhämtat, förslag från kommitterade kunna vara att förvänta redan inom förra hälften av innevarande år, vadan den ifrågasatta framställningen ej heller kan anses påkallad i intresset av skyndsammare fullbordan av kommittéarbetet.

Slutligen förtjänar att påpekas, hurusom i motionen såsom dess närmaste motiv satts behovet att »under närvarande ekonomiska kris» lindra skattebördan för de minst bärkraftiga. Tydligt är, att ett bifall till motionen skulle vara föga ägnat att tjäna detta ändamål.

Utskottet får alltså hemställa,

att herr Montgomerys förevarande motion, I: 6, om ändring i bevillningsförordningen rörande avdrag för inkomst av kapital eller arbete, icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 14 februari 1916.

På bevillningsutskottets vägnar:

K. G. KARLSSON.